

Název sice vzbuzuje dojem, že v hudebním serveru bude řeč o alkoholu či drogách, ale jde o abstinenční příznak nikoliv z důvodu nedostatku alkoholu nebo omamných látek, ale o absták hudební. Absták způsobený dlouhodobější neúčasti na koncertu liberecké kapely **Jarret**.

Už ani nevím, kdy a kde jsem s touhle tak typickou a výraznou kapelou prvně potkal. Určitě to bylo v době, kdy v kapele účinkoval autor většiny melodií a textů Bohouš Vašák. ***Hic non sunt leones*** i ***Unikát***

mám mnohokrát přehrané, ale živý koncert je živý koncert.

Absták jsem spolu s dalšími "postiženými" léčil ve čtvrtek 14. prosince v Klubu Lišák v klubu Zahrada na Jižním městě.

Žofie Kabelková

foto: Vít Školník Urban ©

Určitá maličkost poněkud prodloužila čekání. Došlo totiž k tomu, že z blíže nejmenovaných zdrojů byl začátek koncertu avizován na devatenáctou hodinu, ačkoli ve skutečnosti platil začátek ve dvacet hodin, určený v programu.

Ale aspoň byl čas na pár slov u čaje s Hankou Skřivánkovou, zpěvačkou Jarretu a další účinkující Žofií Kabelkovou. Hanka mi řekla, že Bohouš Vašák věnoval kapele nové písně, ale ty nejsou dosud zažité a hrány zatím nebudou. Každopádně je to více než dobrá zpráva.

Jako první host ale vystoupila kapela ze Žižkova s názvem **Babylon**. Koncertu Babylonu se velmi podrobně letos v květnu věnovala Džexna v článku

[Je to výrazné](#)

.

Takže aniž bych opisoval, co mě na Babylonu zaujalo? Po poslechu koncertu i po poslechu cédéčka **Prázdná země**, které jsem si na koncertu koupil mě zaujala melodičnost písni z vlastní dílny kapelníka, kytaristy a zpěváka Pavla Klingera a kytaristy a zpěváka Jindry Sadila. Oběma klukům nechybí dar humoru a nadhledu a diváci se při některých písničkách s chutí zasmějí. Na cédéčku je například velmi vtipně napsaná píseň *Policajt*, která však ten večer nezazněla. Naopak na desce není snad nejchytlavější píseň *Je to výrazné*.
. Píseň *Je to výrazné*
je však titulem nového cédéčka, které je na spadnutí.

V "zákrytu" za Jindrou seděla asi nejmladší členka kapely, cellistka Marie Weldmanová. O co méně bylo díky malému pódiu Marii vidět, o to víc byl slyšet její přínos jednotlivým skladbám.

Dívčí a pěvecký půvab kapely pak dokreslovaly ještě zpěvačka a perkusistka Jana Hrušticová a zpěvačky Terka Kottová a Šárka Cviková.

Děvčatům to dobře ladí a je to nejen výrazné, ale i příjemné.

Koncert, o němž Džexna psala jsem neviděl, ale myslím, že Babylon je zas o kousek dál. Na tu velkou Zahradu to asi stále ještě není, ale na té malé je to dobrý výkon. Určitě ale na Babylon ještě někdy půjdu.

Druhým hostem byla zmíněná **Žofie Kabelková**. S výjimkou jedné písně, jejíž název jsem si zapomněl napsat a kterou textoval Marcel Kříž, je všechno dílem dívky, která má teprve 21 let.

Žofie vládne suverénním hlasem a v pozadí nejsou ani její texty. To nejsou ty typické uvzdychané filozofické úvahy o smyslu života, to je život sám. Žofko, při písni *Kořeny*, si vždy vzpomene na své již nežijící rodiče, kteří milovali kraj kolem Jihlavy a Pelhřimova, všechny "ty barvy Vysočiny".
". Já tu krajinu vždy při tvém zpívání vidím.

Jak léčit absták aneb v Zahrade bylo dobre

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Pondělí, 20 Prosinec 2004 04:00

Jako přídavek přidala Žofie *Píseň Verony* z filmu **Nejasná zpráva** o konci světa Juraje Jakubiska. Ve filmu jí zpívá Zuzana

Jako vždy našlápnutý Jarret

foto: Vít Školník Urban ©

Michnová, ale mě vždy při Žofčině přednesu a capella mrazí.

Po krátké přestávce nastoupil jako vždy svěží **Jarret**. Basák Marek Štulír sice avizoval určité problémy s dopravou díky automobilu typu Toyota, ale to snad byla jediná vráska na čele kapely.

Ale to už nastoupila slovansky krásná zlatovláska Hanka Skřivánková, celá v černém, a zahájila písní izraelské zpěvačky Noa *I don't know*.

Jarret to rozjel, jak jsme zvyklí. Za bicími "samá ruka, samá noha" Honza Noha, za klávesami a střídavě s Michalem u kytary tiše dokonalý Michal "Vlasta" Třešňák, tančící charismatický basák Marek Štulír a zpěvák, kytarista a kapelník Michal Kadlec.

A tak éterem létaly texty Bohouše Vašáka, nesené jeho zázračnými melodiemi na křídlech Hančiných rtů.

Repertoár Jarretu mají jeho fanoušci zažitý a ani ten večer nebyli ochuzeni. Na závěr *Venku zuřilo jaro*, byť teploměr klesal pod nulu a v přídavicích zněl *Opovrhov a Půlzlov*.

Jak léčit absták aneb v Zahradě bylo dobře

Napsal uživatel Tomáš Pohl

Pondělí, 20 Prosinec 2004 04:00

Takže Jarreti díky, ať ten můj další absták netrvá dlouho.